

Závěr

Prostituce představuje velice komplexní fenomén. Z právního hlediska se jedná o materii ovlivňovanou mnoha právními obory, z hlediska života ve společnosti nalézáme souvislosti mezi prostitucí a kriminalitou, morálkou, lidskými právy, výchovou mládeže, genderovými otázkami apod. Smyslem předložené práce není podrobný rozbor všech souvisejících dílčích otázek, což by s ohledem na rozsah práce ani nebylo možné, spíše se jedná o přehled základních, v souvislosti s prostitucí diskutovaných témat, příp. materiál k diskusi.

Prostituce je kontroverzním tématem, ohledně kterého neexistuje shoda na národní ani na mezinárodní úrovni; v závislosti na zeměpisné délce a šířce se liší právní instrumenty, pomocí kterých je prostituce řešena, přičemž ani v jednotlivých státech nepanuje stran příslušné legislativy shoda.

Stav v České republice se jeví jako neudržitelný, právní úprava prostituce je nedostatečná a neefektivní, zejména obce volají po zákoně, který by prostituci reguloval a umožnil ji alespoň částečně dostat pod kontrolu. Současná legislativa neposkytuje prostitutkám a prostitutům patřičnou ochranu a zároveň ani příslušné orgány nejsou nadány dostatečnými pravomocemi, pomocí kterých by mohly prostituci kontrolovat, resp. omezovat související negativní jevy. Návrh zákona o regulaci prostituce, který je po připomínkovém řízení přepracován a připraven k projednání v radě hlavního města Prahy, přistupuje k prostituci komplexně. Vydává se tak jinou cestou než německý zákonodárce, který se omezil na odstranění rozporu prostituce a dobrých mravů, čímž poskytl sexuálním pracovníkům žalovatelný nárok na zaplacení sjednané odměny za poskytnutí sexuálního úkonu, a přístup k systému sociálního zabezpečení.

Dojde-li v České republice k přijetí zmiňovaného zákona o regulaci prostituce, nebude možné – na rozdíl od Německa – poskytovat sexuální služby jako výkon práce v pracovně právním poměru. Registrované prostitutky a prostituti by se dostali do postavení podnikatelů ve smyslu obchodního zákoníku, čímž by i jim byl otevřen přístup k systému sociálního zabezpečení; zároveň – prostřednictvím lékařských prohlídek a registrace – by mohlo dojít alespoň k jejich částečné kontrole (zkušenosti z Holandska ukazují, že se zdaleka nedaří registrovat všechny sexuální pracovníky).

Do přijetí odpovídající legislativy bude regulace prostituce v ČR postavena na obecně závazných vyhláškách obcí a na aktivitách neziskových organizací působících v oblasti sexbyznysu.

